

«Necessitem un canvi de model pastoral»

Prop de 300 lleidatans han participat durant el matí del dissabte dia 31 en l'Assemblea convocada pel bisbe Joan Piris. El lema ha estat «L'Església casa de tots, cosa de tots: tota ella ministerial». La trobada diocesana ha començat amb una pregària seguida d'una taula rodona en la qual el bisbe Joan ha afirmat que «Déu en el moment actual ens demana noves respostes». En aquesta línia ha apuntat que «necessitem un canvi de model pastoral en el qual els animadors i animadores de comunitat siguin una realitat cada cop més present en la Diòcesi de Lleida»

El bisbe Joan ha dit que aquests homes i dones, animadors i animadores de comunitat «no són ajudants ni substituïts dels mossens sinó que són vocacions de servei a la comunitat».

Seguidament, el pedagog Laureano Sánchez ha explicat qui són els animadors, els motius que justifiquen la seva necessitat per a la Diòcesi, el seu sentit i quina és la formació que reben durant els dos cursos. Finalment, Mn. Robert Louan, ha afirmat que «el temps ha canviat i que cal alliberar-nos de la nostàlgia del passat i obrir-nos al futur, donant als seglars el lloc i la responsabilitat que els són pròpies». A continuació ha compartit l'experiència dels catequistes en el seu país. Després de recollir el resum del treball en grups, els participants s'han tornat a aplegar i el bisbe Joan ha escoltat atentament les opinions de les persones que han volgut expressar-les.

Trobada de Vida Creixent a Montserrat

Els dies 14 i 15 de maig ha tingut lloc la XXVIII Trobada interdiocesana, que cada dos anys es fa a Montserrat, del moviment de Vida Creixent a Catalunya. Degut a la quantitat de gent es va repartir en dos dies diferents. Aquest any ens hem trobat els de Barcelona i Lleida el dia 14, dimecres. L'acollida, per part de la comunitat benedictina, ha tingut lloc a la Basílica, a les 12.30 del matí. La pregària inicial ha donat pas a la comunió eclesial, per acabar amb el cant de la Salve i el Virolai.

Després d'un dinar de germanor, a la tarda, celebració de l'Eucaristia i tornada a casa.

Sant del Sr. Bisbe

El proper dimarts 24 de juny, és la festa onomàstica del nostre bisbe Joan Piris. Els membres de l'Església que peregrinen a Lleida us felicitem i preguem al Senyor perquè us continuï sostenint en la missió apostòlica.
Felicitats, germà Bisbe!

AJUDANT A VIURE

Eucaristia i vida quotidiana

Al'Evangelí es presenta la institució de l'Eucaristia com el punt d'arribada de tota la missió de Jesús: «Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meua passió! Perquè us asseguro que ja no el menjaré més fins que la Pasqua trobi el seu compliment en el Regne de Déu» (Lc 22,15-16). Per això, és normal que la celebració de l'Eucaristia aparegui com la font i la culminació de la predicació evangèlica i centre i arrel de tota la vida dels deixebles de Jesús (PO 5;14).

Caldria recuperar el dinamisme profund de la celebració eucarística, i penso que la celebració del Corpus ens ofereix una bona ocasió. La vida cristiana, tota ella, té el seu centre en l'Eucaristia i la vivència d'aquest sagrament no pot reduir-se a un ritu o a una devoció privada.

Ja al segle II es demanava prendre seriosament les coses afirmant que «no és permès a ningú de participar de l'Eucaristia... si no viu tal com Crist ens va ensenyar. Perquè no mengem l'Eucaristia com si fos un pa ordinari, ni la bevem com una beguda usual, sinó que hem après que aquell nodriment, sobre el qual va ser dita l'acció de gràcies que conté les paraules de Jesús..., és precisament la carn i la sang del mateix Jesús que es va encarnar» (Sant Justí).

I, com escrivia el beat Salvi Huix, bisbe màrtir de Lleida: «quan participem de l'Eucaristia ningú no hem d'oblidar: l'Església, la nostra terra nativa, la diòcesi, la parròquia, la família, els amics, els nostres difunts, els pobres, els malalts, totes les misèries del món. Molt en particular els pecadors, els indiferents, els tebis, els vacil·lants..., els qui lluiten per la virtut, per adquirir-la, per a no perdre-la, per encertar a perfeccionar-la.»

Tanmateix, cal rebutjar la temptació d'una espiritualitat oculta i individualista, que té poc a veure amb les exigències de la caritat, ni amb la lògica de l'Encarnació... El missatge cristià no aparta els homes de la tasca de la construcció del món, ni els impulsa a despreocupar-se del bé dels altres, sinó que els obliga més dur a terme això com un deure (Joan Pau II, NMI 52). Per això, per tal d'evitar un possible divorci entre la celebració de l'Eucaristia i la vida concreta, hem d'aprofundir en el sagrament de la nova aliança i no perdre de vista la dimensió social de la fe. És el sagrament de l'amor i, en conseqüència, compromet a una vida de servei i lliurament.

La participació en l'Eucaristia ens introdueix en el dinamisme propi de la comunió: ens fa aprendre a viure del do de Déu i a viure essent un do per als altres. Jesús ha estat el perfecte «home-per-als-altres» i acostar-nos a Ell, participant de la seva taula, ens ha de fer créixer en la mútua donació, en el compartir, que és més que fer coses pels altres. L'Església està cridada a manifestar i a realitzar el misteri de l'amor de Déu als homes en lo concret de la història (cf. GS 45), i el mateix ha de fer cada un dels seus membres en la vida de cada dia.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ ROSA NAVARRO DURÁN

Lluita per l'ideal

Tot coincidint amb els 500 anys del naixement de santa Teresa de Jesús, Edebé ha publicat *Vida y obra de Teresa de Jesús contada a los niños*. L'autora és la filòloga Rosa Navarro, vocal de la Comissió Nacional de l'Any Teresià, que presenta la història d'una persona «que lluita pel seu ideal sense descans, que no es rendeix davant les dificultats, que es recolza en Déu i en l'oració per continuar endavant».

Què destaca de Sta. Teresa?

Quan les dones no tenien accés a la cultura, Teresa va aprendre a llegir i va arribar a ser una esplèndida escriptora. Tampoc no es va espantar davant l'oposició que va trobar pertot arreu a la reforma que va fer en el seu orde. La seva fortalesa es va basar en la fe i en la confiança en Déu. Només una dona animosa, optimista i forta —malgrat la seva delicada salut— podia assolir el que ella va aconseguir.

Què us captiva d'ella?

La figura de Teresa de Jesús és apassionant per a qualsevol que s'acosti a la seva obra. La seva prosa és totalment actual per la seva expressivitat, no interposa cap artifici entre ella i el lector. Diu el que sent i ho fa d'una manera plàstica, directa.

Per què és un exemple?

Amb la seva insistència, esforç, intel·ligència i bondat va fer una doble proesa: fundar monestirs perquè les monges poguessin viure profundament la fe —tot i ser pobres i d'origen humil—; i escriure obres literàries en què analitzava profundament la seva ànima amb un estil directe i summament expressiu i plàstic. Estava sola en la seva escriptura i el Senyor era el seu escut, i es recolzava en Ell per fer visible la bellesa de la nostra ànima i ajudar les seves germanes perquè la conreessin.

Oscar Bardají i Martín

Màster en Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural

Aquesta imatge parla

La Universitat Ramon Llull (URL) i l'Institut de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural. Es pot cursar de forma presencial (tardes de 18.30 a 21 hores) o de forma virtual (per internet).

Aquest màster es proposa donar a conèixer les diferents confessions i religions, el diàleg ecumènic i interreligiós i les relacions entre fe i cultura. Molt útil per a professionals del món educatiu, sanitari, de l'esport, la comunicació, els funcionaris d'ajuntaments i presons, l'acció social, etc.

Les assignatures que s'impartiran en el curs 2014-2015 són: Fonaments de l'islam, budisme, esglésies orientals, trets fonamentals de la cultura actual, cristianisme, seminari sobre instruments per al diàleg, i metodologia i tècniques per a l'elaboració de la tesina. I dues assignatures a escollir entre: taoisme, confucianisme; religions africanes i afroamericanes; noves religiositats.

Matriculació del 2 de juny al 31 de juliol i del 2 al 19 de setembre de 2014. Informació: Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB), tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org, www.iscreb.org. Horari: 17-21 h (c/ Diputació 23, 08007 Barcelona).

CURS MONOGRÀFIC

«Discursos ètics contemporanis»

A càrrec del Dr. FRANCESC TORRALBA

Dies 1, 2, 4 i 5 de setembre, de 18 a 21 h

Matrícula de l'1 al 31 de juliol i l'1 de setembre

FE I GRANS CIUTATS

Humanitzar la ciutat

La concentració de la població mundial en grans ciutats —o en regions metropolitanes— és un fenomen creixent: és la urbanització o la *metropolinització*. Davant l'extensió constant del teixit urbà, s'imposen dues tasques: rehabilitar el que hi ha i recentrar les ciutats, cercar solucions que permetin fer de tot l'entorn urbà un lloc de convivència, un veritable lloc per viure, i evitar que unes parts de la gran ciutat esdevinguin uns *no llocs* (perifèries, suburbis, *favelas*) perquè no s'hi poden establir unes relacions veritablement humanes i coherents amb la dignitat de les persones.

Fer de les ciutats uns veritables llocs de convivència és com dir que cal humanitzar les ciutats, posar-les al servei de les persones. És el *pressupòsit antropològic* de tot veritable urbanisme (i de la pastoral urbana): crear un entorn en el qual siguin possibles unes relacions interpersonals de confiança i no de por, de reconeixement i no de pur anonimats. Això esdevé especialment difícil en les megàpolis modernes, on la globalització produeix conjunts humans cada vegada més heterogenis. Globalització i urbanització esdevenen termes sinònims.

Les institucions, les comunitats cristianes o les paròquies —encara que siguin petites i pobres— tenen una gran missió per humanitzar i fer de cada barri de la gran ciutat, sigui central o perifèric, un veritable lloc de relacions humanes.

(De la ponència del professor Marc Augé, de París)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Comunió en la legítima diversitat

Declaració conjunta del Papa i del Patriarca ecumènic a Jerusalem

El passat 25 de maig, a Jerusalem, el papa Francesc i el patriarca ecumènic de les Esglésies ortodoxes, Bartolomeu I, van signar una important declaració conjunta en què diuen que «avui reafirmem el nostre compromís de caminar junts vers la unitat, que serà la de la comunió en la legítima diversitat». En aquesta declaració ressona la trobada decisiva, també a Jerusalem, entre Pau VI i Atenàgores, el 1964, i la remoció posterior de les mútues excomunicacions de 1054, així com els diàlegs oficials entre catòlics i ortodoxos, iniciats a partir de 1979.

Entre els documents concordats hi ha les qüestions de l'Eucaristia (1982); la fe, sagraments i unitat (1987); el sagrament de l'Orde (1988); l'Uniatisme (1993); i conciliaritat i autoritat (2007). Aquest darrer és el més significatiu, ja que reconeix al Papa una funció de *primer* entre els patriarques amb una «presidència en la caritat», afirmació, però, que no ha aconseguit fins ara l'acord del Patriarcat de Moscou. Tot i això, el patriarca ecumènic es mostra optimista en aquesta trobada amb el papa Francesc, ja que ha aconseguit convèncer totes les esglésies ortodoxes de fer un gran Concili Panortodox l'any 2016. En aquest context, a més, es pot entreveure la visió del papa Francesc, que mira la unitat dels cristians com un element decisiu de l'Església en sortida!

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

23. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [1Re 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià.
24. □ **Dimarts** [Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.
25. ■ **Dimecres** [2Re 22,8-13;23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.
26. ■ **Dijous** [2Re 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. v); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.
27. □ **Divendres** [Ez 34,11-16 / SI 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.
28. □ **Dissabte** [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).
29. ■ **† Diumenge vinent**, Sants Pere i Pau, apòstols (lit. hores: pròpia) [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Queses), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

EL COS I LA SANG DE CRIST

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisès digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus mandaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

El diví Salvador. Pintura de Juan de Juanes, Museu del Prado (Madrid)

🗣️) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Recuerda el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto; para afligirte, para ponerte a prueba y conocer tus intenciones: si guardas sus preceptos o no. Él te afligió haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para enseñarte que no sólo vive el hombre de pan, sino de todo cuanto sale de la boca de Dios. No te olvides del Señor, tu Dios, que te sacó de Egipto, de la esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con dragones y alacranes, un seqedal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn: perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?». Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beueu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,16-17)

Hermanos:

El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión con la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión con el cuerpo de Cristo? El pan es uno, y así nosotros, aunque somos muchos, formamos un solo cuerpo, porque comemos todos del mismo pan.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos:

«Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo.» Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?»

Entonces Jesús les dijo: «Os aseguro que si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. El Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre; del mismo modo, el que come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo; no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

COMENTARI

La carn i la sang del fill de l'home

El text d'avui reprèn i clou el nucli del discurs de Jesús sobre el pa veritable: la persona de Jesús, acollida en la fe, és el mitjà pel qual la vida eterna és donada i mantinguda. Ara bé, l'aprofundiment del sentit del mot *pa* identifica aquesta realitat amb la carn de Jesús, és a dir, amb la seva condició humana, «la meva carn». Això és el que tenim en el darrer sopar de Jesús en les tradicions de Marc i de la 1Co: «Aquest és el meu cos». Tanmateix, en l'Evangelí de Joan, també en Jn 6, com en el cas del baptisme («allà Jesús batejava», Jn 3,22), de la institució de l'eucaristia arrela en el ministeri de Jesús. D'aquesta forma s'en-

llaça, en l'Evangelí de Joan, la proximitat entre repartir el pa a la gent i la institució del que Pau i Lluç anomenen *el memorial*. El memorial de Jesús, l'eucaristia, arrela en donar de menjar als humans. La integració entre l'eucaristia i donar de menjar és molt pregona.

Però el tema encara s'aprofundeix més. La continuació, «menjar la carn del fill de l'home i beure la seva sang», no solament fa més explícita la referència a l'eucaristia, sinó que evoca la imatge del que significa acollir Jesús en la fe: vol dir acollir-lo com a fill de l'home encarnat. L'eucaristia és la realització simbòlica de la mútua inhabilitació de Jesús (el fill de l'home de l'àmbit de Déu) en el creient i del creient en Jesús: «El

qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell». Aquest ensenyament ens transporta al context del comiat de Jesús, el marc de la institució de l'eucaristia.

La fe i l'eucaristia porten els cristians a participar en la plenitud de Déu. Un ensenyament que l'Evangelí de Joan té al cor: «El qui m'ha enviat és el Pare, que és vida, també el qui em menja a mi viurà per mi» (6,57). És l'ensenyament de l'allegoria del cep i les sarments del comiat de Jesús. El Pare que té vida, dóna al fill de tenir vida (5,26). Per això Jesús dóna la vida que ha rebut del Pare. L'Esperit també és vida, com les paraules que Jesús adreça als deixebles (6,63).

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Delegació Diocesana de Missions

Som un servei d'aquesta diòcesi que té encomanada la tasca de vetllar per la dimensió missionera d'aquesta Església local. També som la seu diocesana de les Obres Missionals Pontificies (OMP).

Sensibilitzem a la societat perquè hi hagi persones que escullin un estil de vida al servei dels més empobrits.

Mantenim relació amb els missioners i missioneres que han sortit d'aquesta diòcesi i realitzen el seu servei a l'Església arreu del món.

Com a seu de les OMP difonem les campanyes Domund, Infància Missionera i Clergat Nadiu.

Com ho fem?

- Organitzat campanyes d'animació missionera amb la col·laboració de missioners i missioneres que ofereixen el seu testimoni a escoles, parròquies i qualsevol àmbit que el vulgui acollir.
- Col·laborant amb diverses delegacions per tal d'introduir la dimensió missionera en la seva activitat habitual.
- Aprofitant els mitjans de comunicació i les xarxes socials per difondre la realitat missionera.
- Treballant en xarxa a nivell estatal amb altres delegacions diocesanes i molt estretament amb les catalanes.

Delegada: Caritat Mercadé i Melé.

Seu: Av. Blondel 11, 3r pis, 25002 Lleida, delegaciomissions@gmail.com, tel. 973 590 715.

L'Hospital Arnau de Vilanova ha celebrat el Dia del Malalt

Un any més, el Dia del Malalt ha començat amb la celebració de l'Eucaristia, cantada per la coral de l'Hospita-

talitat de la Mare de Déu de Lourdes. Després de l'homília, dotze malalts han rebut el sagrament de la Santa Unció.

Acabada la Missa, el grup d'havaneres «Mai és tard» ha interpretat dues cançons en honor a tots els malalts assistents. A continuació, la coral de l'Hospitalitat de Lourdes ha passat per les plantes de pediatria, maternitat i oncologia cantant boniques cançons del seu repertori. El grup d'havaneres ha passat per totes les altres plantes d'hospitalització i ha fet passar a tothom una bona estona.

Els malalts han tingut un menú especial per a completar aquesta festa tan bonica, perquè si al nostre hospital tots, professionals i treballadors, procurem que cada dia sigui el Dia del Malalt, aquest dia ho ha estat d'una manera especial.

El cartell d'aquesta campanya presenta un cor ferit amb unes tiretes.

Molts són els cors trencats pels sofriments, angories, crisis... Aquests cors necessiten unes tiretes per alleujar tants sofriments. Els encarregats de dur a terme aquesta missió som tots els membres de l'Església.

Els bibliòfils de Barcelona visiten l'Arxiu de la Catedral

Gairebé una trentena de membres de l'Associació de Bibliòfils de Barcelona (ABB) han visitat l'Arxiu de la Ca-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 22 de juny. Corpus Cristi:**
—18 h, Eucaristia i processó a la Seu Vella.
- **Dilluns, 23 de juny:**
—19 h, Eucaristia celebrant els 300 anys dels Torms.
- **Dimarts, 24 de juny.** Sant Joan Baptista, patró de la Diòcesi.
- **Dijous, 26 de juny:**
—29è Pelegrinatge diocesà a Lourdes (dies 26, 27, 28 i 29 de juny), presidit pel Sr. Bisbe.
- **Diumenge, 29 de juny:**
—11 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Josep Obrer (Magraners).

tedral de Lleida per conèixer el fons documental que acull. Aquests amants dels llibres, que han estat rebuts pel bisbe Joan i atesos pel director de l'arxiu, Mn. Jacint Cotonat, han escoltat durant gairebé tot el matí les explicacions de les dues responsables que tenen cura d'aquest important fons documental, Anna Carles i Rosanna Miró.

Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida

Es convoca l'Assemblea General Ordinària dels Socis per al proper 25 de juny de 2014, a les 20 hores, en l'edifici de la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana.

Estan convidats a participar-hi tots els socis i aquelles persones simpatitzants que desitgin ser-ho (es podran fer socis en aquell moment abans de començar l'assemblea).

AYUDANDO A VIVIR

Eucaristia y vida cotidiana

En el Evangelio se presenta la institución de la Eucaristía como el punto de llegada de toda la misión de Jesús: «¡Cuánto he deseado comer con vosotros esta Pascua antes de padecer! Porque os digo que ya no la comeré más hasta que la Pascua encuentre su cumplimiento en el Reino de Dios» (Lc 22, 15-16). Por eso, es normal que la celebración de la Eucaristía aparezca como la fuente y la culminación de la predicación evangélica y centro y raíz de toda la vida de los discípulos de Jesús (PO 5;14).

Tendríamos que recuperar el dinamismo profundo de la celebración eucarística, y pienso que la celebración del Corpus nos ofrece una buena ocasión. La vida cristiana, toda ella, tiene su centro en la Eucaristía y la vivencia de este sacramento no puede reducirse a un rito o a una devoción privada.

Ya en el siglo II se pedía tomar en serio las cosas afirmando que «no está permitido a nadie participar de la Eucaristía... si no vive como Cristo nos enseñó. Porque no comemos la Eucaristía como si fuera un pan ordinario, ni la bebemos como una bebida usual, sino

que hemos aprendido que ese alimento, sobre el que fue dicha la acción de gracias que contiene las palabras de Jesús..., es precisamente la carne y la sangre del mismo Jesús que se encarnó» (San Justino).

Y, como escribía el beato Salvi Huix, obispo mártir de Lleida: «cuando participemos de la Eucaristía nadie debe olvidar: la Iglesia, la tierra nativa propia, la diócesis, la parroquia, la familia, los amigos, nuestros difuntos, los pobres, los enfermos, todas las miserias del mundo. Muy en particular los pecadores, los indiferentes, los tibios, los vacilantes..., los que luchan por la virtud, para adquirirla, para no perderla, para acertar a perfeccionarla.»

Hemos de rechazar la tentación de una espiritualidad oculta e individualista, que poco tiene que ver con las exigencias de la caridad, ni con la lógica de la Encarnación... El mensaje cristiano no aparta a los hombres de la tarea de la construcción del mundo, ni les impulsa a despreocuparse del bien de los demás, sino que les obliga más a llevar a cabo esto como un deber (Juan Pablo II, NMI 52). Por eso, para evitar

un posible divorcio entre la celebración de la Eucaristía y la vida concreta, debemos profundizar en el sacramento de la nueva alianza y no perder de vista la dimensión social de la fe. Es el sacramento del amor y, en consecuencia, compromete a una vida de servicio y entrega.

La participación en la Eucaristía nos introduce en el dinamismo propio de la comunión: nos hace aprender a vivir el don de Dios y a vivir siendo un don para los demás.

Jesús ha sido el perfecto «hombre-para-los-demás» y acercarse a Él, participando de su mesa, nos debe hacer crecer en la mutua donación, en el compartir, que es más que hacer cosas por los demás. La Iglesia está llamada a manifestar y a realizar el misterio del amor de Dios a los hombres en lo concreto de la historia (GS 45), y lo mismo ha de hacer cada uno de sus miembros en la vida de cada día.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737